

Reisverslag Londen 2010

Er zijn een aantal gebeurtenissen in het leven die je altijd zullen bijblijven. Bijvoorbeeld de reisjes die de leerlingen samen met de klasgenoten maken. Wij, als leraren, zien de leerlingen op een andere manier en de leerlingen zien ons ook anders. Eigenlijk beperken we zelfs zoveel in de vier muren op school. Gelukkig heeft iemand bedacht dat schoolreisjes ook heel leuk kunnen zijn. En leerzaam. In alle opzichten (bijvoorbeeld met "hoe ga je alle nieuwe kleren in één koffer in proppen; je moeder/vader is er ook niet bij om te helpen").

En wat is zo'n reis spannend voor iedereen. Waar gaan we naartoe? Wat gaan we zien? Gaan we allemaal op tijd verzamelen? Of juist niet? En één van de belangrijkste vragen: wat voor weer krijgen we. Ik denk niet dat ik de enige was die de hele tijd alle weersites heeft bekeken en een aantal keer de koffer heeft in- en uitgepakt! Hier was het wat regenachtig en wat was het prachtig in Londen: zon, zon en nog een keer zon. We weten allemaal dat één van de belangrijkste ingrediënten voor een unforgettable trip, het mooie weer is. Maar er is ook veel meer. En dit korte dagboek gaat daarover.

17 mei 2010

We moesten heel vroeg bij het Harlingen station klaar staan. De bussen stonden klaar, de ID-kaarten waren goed bij de hand (maar kregen de leerlingen toch vaak te horen: "Je hebt het niet in de koffer?"), de ouders bleven er ook gezellig bij totdat de bussen om 7.15 van het station vertrokken. Uitzwaaien en "London here we come".

Hoeveel van ons hebben de afgelopen nacht echt goed geslapen? Niet veel denk ik. Van de spanning heeft de meerderheid voortdurend naar de klok gekeken: "gelukkig, nog een uurtje mag ik slapen." Dus na zo'n nacht verwacht je dat het in de bus ook lekker rustig zal zijn en iedereen zijn energie voor Londen zal sparen. Niet dus! Maar het belangrijkste is dat het gezellig blijft. De leraren met meer ervaring hebben een wat ruimere reistijd gekozen en omdat er geen files waren en ook geen andere rare gebeurtenissen op de weg, waren we wat eerder bij de boot. We moesten een uurtje wachten en dan aan boord. De leerlingen lekker aan het rondkijken, de leraren het programma bespreken. Calais is redelijk dicht bij Groot Brittannië dus snel kwamen de witte rotsen van Dover in zicht. Heel mooi! En zo anders. Ik denk dat iedereen al in Dover droomde om bij het gastgezin te zijn, maar toch moesten we nog 3 uur rijden. Met een tussenstop die ingevuld werd met: 1. voetballen door een aantal jongens; 2. snel een patatje halen; 3. zoeken of we ergens kunnen pinnen. Het was niet de enige zoektocht die we vandaag hebben ervaren. Later in Harrow moesten de buschauffeurs de juiste plek vinden (niet gemakkelijk als de meeste straten daar éénrichting verkeer hebben) en ook de vrouw van de gastgezinnen- organisatie moest echt zoeken wie bij wie terecht kon. Dat ging niet zonder tranen en gemengde gevoelens van sommige leerlingen (toch moesten ze met iemand anders gaan en niet met vriendinnen). Sommige hadden meer geluk met de gezinnen dan andere. Maar juist dat maakt het zo spannend en interessant. Hoe anders ga je daarna voortdurend vertellen hoe slecht je bed was en dat je elke morgen alleen maar toast met jam hebt gekregen. Ik denk dat we die nacht allemaal heel goed hebben geslapen.

18 mei 2010

Vroeg opstaan en 's morgens in het gastgezin hebben we het al druk gehad: hoe doe je het met 4 mensen + het gezin en 1 badkamer en wc. We moesten ook leren plannen, toch? Wie gaat als eerste, wie als laatste en misschien toch 's avonds douchen zodat we extra 10 minuten kunnen slapen. Vandaag hebben we heel veel energie nodig omdat St Paul's op de agenda staat. Maar eerst in de underground. Het is 45 minuten naar het centrum van Londen: goed geregeld en stil, tot het

moment dat wij met zoveel mensen naar binnen stappen. Wat kunnen we lekker kletsen en lawaai maken. Maar wat kan het ook propvol en heet zijn. St Paul's is een prachtige kerk, maar minder prachtig zijn de trappen naar de toren. 530 om precies te zijn. Het was een prachtig uitzicht van boven, maar wel ten koste van de pijnlijke waarheid "mijn conditie is 0" en behoorlijke spierpijn in de komende dagen. The Whispering Gallery was ook heel mooi om mee te maken: als je iets zegt met je mond naast de muur, dan gaat het geluid naar de andere kant en iemand die daar staat kan het horen. Om 11.30 begonnen we de Discovery Tour. Sommige leerlingen alleen op pad en de rest in groepjes van 10 met één of twee docenten erbij. Leuk om mee te maken. Soms eventjes heel snel op de plattegrond kijken of we de goede straat hebben en natuurlijk de vraag: welke richting van de underground moeten we nemen. De leerlingen wisten wel de weg te vinden en 's avonds konden we allemaal de nieuwe film van Russel Crowe bewonderen (oeps: geen ondertiteling. Gelukkig was er wel actie in de film en dus geen probleem om alles te volgen).

19 mei 2010

Gisteren werd het laat met de terugkomst in Harrow dus vandaag was het minder gemakkelijk om wakker te worden. Maar het moest wel omdat de leerlingen met de opdrachten aan de slag moesten gaan. Ik ging samen met René (Driessen) en Cis (Tichelaar) naar het British Museum. Wat een gigantisch museum is dat. Onmogelijk om alles te zien. Heel leuk om alle Britse basisschool leerlingen (in uniform!) te observeren en ook stiekem naar onze leerlingen te kijken. Geschiedenis blijft boeiend en hopelijk zullen een aantal leerlingen van dit bezoek wel de smaak te pakken krijgen om meer musea te gaan bezoeken. Maar natuurlijk is het ook leuk op die leeftijd (en niet alleen op die ☺) om te winkelen dus: snel naar Oxford Street. Eén van de leukste winkels was natuurlijk Primark en het werd druk bezocht (sommige meer dan één keer) door onze leerlingen. Na uren rondlopen in het museum en in de winkels, was het voor iedereen wat moeilijker om nog de Jack the Ripper tour te maken. Gelukkig hebben onze gidsen spannende verhalen verteld en het was leuk om iets van de donkere kant van Londen te leren.

20 mei 2010

Verschillende musea zijn door verschillende leerlingen bezocht. De interesses speelden wel een rol bij het maken van een keuze. Niet raar dan dat de meeste jongens naar de Imperial War Museum gingen en de meeste dames naar Victoria en Albert waar zich heel veel kleding, meubels enz. bevindt. Daarna was er een workshop waarin de leerlingen lekker konden bewegen en hun artistieke kant konden laten zien. Natuurlijk aan het begin, een beetje de kat uit het boom kijken, maar een keer los (met de goede begeleiding in de groep waarin ik was).. ging het perfect. Hartstikke leuk om de leerlingen zo te zien. Misschien moeten we op school toch iets meer met Drama doen? 2 uur bewegen en naar instructies luisteren was niet echt een makkie, maar het eindresultaat was de moeite waard. De afsluiting van de dag was met "We Will Rock". Een leuke musical met voor ons, leraren (lekker mee zingen kunnen we ook) veel bekende liedjes en wat minder bekende voor de leerlingen. Maar we hebben allemaal genoten.

21 mei 2010

Whitehall in het programma waar je belangrijke gebouwen kan vinden: Westminster Abbey, Downing Street 10 etc. Het was wel de bedoeling dat iedereen naar The Changing of the Guards zou gaan, maar het mooie weer en het groene gras in het park waren ook heel aantrekkelijk. Dus lekker zitten en genieten (zoals duizenden mensen in Londen doen) mocht ook. Om 13.00 uur gingen we naar Camden Town waar ontelbare winkels en stalletjes staan. De sfeer daar is echt anders vergeleken met wat we vanochtend gezien hebben. En als afsluiting van de reis: "The London Eye". Londen van boven is ook heel mooi. Eigenlijk kunnen we nog een keer zeggen: wat een prachtige wereldstad dit is.

22 mei 2010

Vandaag naar huis. Om 5.30 zijn we vertrokken en wat was het stil in de bus. 5 dagen met een vol programma zijn achter de rug. Zoveel gezien, zoveel gedaan. Leerzaam op een leuke manier. Het is zeker dat de herinnering van die reis een beetje zal blijven. De indrukwekkende gebouwen, cultuur en levensstijl in Londen. Prachtig om mee te maken. Er zullen veel zinnnetjes in onze hoofden blijven, maar eentje kunnen we zeker met een glimlach zeggen (omdat de reis ook zo leuk was): "Mind the gap."

Namens mijn collega bedanken we de leerlingen voor de 6 leuke dagen.

Y. Boykovska (By)